

PRZYGROŹKA (2) *sb pf*

przygroźka (1), **przygrozka** (1).

Teksty nie oznaczają ó; a jasne.

sg N przygroźka (1). ◇ pl G przygrozek (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów); poza tym XVI w. błędnie zam. przegrażka.

Zapowiedź wyrządzenia zła, kary, groźba, pogroźka (2) : Siłá iefzcze tych mieyfc/ s ktorich trefne rzeczenie płynie/ drudzy náyduiá/ bo y przygrofzká foremna: y zámilczenie ná czás: y zdumienie fie ná co: y przeklinánie rozumne: ktho tego wízythkiego vmie vzyć/ [...] rofmiefzyć może. GórnDworz S2.

Wyrażenie: »sroga przygrozka« (1): Ale też záfię słuchay z drugiey ftrony frogich przygrozek tego świętego zakonu/ á tych wdzyęcznych vřtav iego/ co też záfię o nich opowiedáć raczy: Iż iáką miárką fie tu będyecie obchodzić z bliźnimi řwemi/ tháką wam też záfię miárką pewnie y thu ná řwiecie y po řmierci wářzey odmierzono będye. RejPos 171v.

Cf PRZEGROŹKA

MP